

Magyar államférfiak üdvözlő távirata az NDK nemzeti ünnepe alkalmából

Walter Ulbricht Elvtársnak, a Német Demokratikus Köztársaság Államtanácsa elnökének, a Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottsága első titkárának, Otto Grotewohl Elvtársnak, a Német Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsa elnökének

Kedves Elvtársak! A Német Demokratikus Köztársaság megalapításának 14. évfordulója alkalmából a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, a Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány, hazánk népe és a magunk nevében szívvel jövő elvtársi üdvözlőnküldjük önöknek és a testvéri Német Demokratikus Köztársaság népének.

A Német Demokratikus Köztársaság dolgozó forradalmi harcokban edződött, nagymúltú pártjuk, a Német Szocialista Egységpárt vezetésével nagy sikereket értek el a szocializmus építésében, s eredményeikkel erősítették a szocializmus útján haladó népek nagy családját.

A Német Demokratikus Köztársaság különösen fontos szerepet töltött be abban a küzdelemben, amelyet a népek a világ békejéért, az imperializmus, a nyugatnémet

militarizmus és revansizmus háborús tervei ellen folytatnak. A magyar nép, mint saját ügyét, támogatja a német nép békeszerető erőinek harcát a német békeszerződés megkötéséért, Nyugat-Berlin demilitarizált szabad várossá alakításáért.

Pártjaink, kormányaink, népeink azonos nézeteket vallanak, s együtt küzdenek a külpolitika, a nemzetközi munkásmozgalom alapvető kérdéseiben, a marxizmus-leninizmus elvei alapján, a proletár internacionalizmus szellemében harcolnak a nemzetközi kommunista mozgalom egységéért.

Nagy nemzeti ünnepük alkalmából további sikereket kívánunk önöknek és a Német Demokratikus Köztársaság testvéri népének a szocialista építő munkában, a gazdaság és a kultúra fejlesztésében, az élet minden területén.

Dobi István,
a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke
Kádár János,
a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára,
a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány elnöke

Aki keres, talál

Egy nap a tanács munkaügyi osztályán

Újra a munkát keresők! Ki tudja, hányadik alkalommal, hogy velük beszélgettem. Most azonban nem közlöm a tevéde, hanem mint »munkaközvetítő«, a városi tanács munkaügyi osztályának alkalmi dolgozója.

Míg a várakozók hosszú sorai között eljutottam a hivatal ajtajáig, különös tekintetek kísérték. Voltak méltatlankodók, akik mintha azt kérdezték volna: hová tartozik ez az ember? Még majd elveszi tőlünk a munkálmunkát. De voltak itt ismerős arcok is, egy korábbi riport szereplői. Egyikük éppen újságot olvasott, a Dél-Magyarország csütörtöki számát. A többiek hallgattak. Azt hittem, hogy újságkérdező, aki hasznosan akarja eltölteni a várakozás perceit ebben a 150-200-as csoportban. Előbb felolvastott egy részt, s aztán kommentálta. Valahogy így:

No lányok, itt az alkalom!

— A paprikafeldolgozónál is ugyanúgy, mint a konzervgyárban, tömegesen kell a női munkaerő, a szegedi kenderfonóban, az újszegedi kenderszövőben, a jutagárban szintén állandó a munkásfelvétel. — Itt megállt egy pillanatra, atyáskodó tekintetét körülhordozta, fehér ingének gallérját megigazította, s így szólt: — No lányok, itt az alkalom, vegyétek és egyétek!

— Eridj te oda! — felelték a megszólítottak a tegező viszony közvetlenségével. Ezután, hogy az alkalmi újságolvasó mást is ajánljon, sorra vette a kereset hirdetések a lapból, s csak akkor nézett fel, amikor kértem, adjon utat. Neki úgy látszik ennyi is elég volt a munkaközvetítéstől, mert hangos »szia lányok« köszöntéssel elindult kifelé.

Nem is találkoztam vele a munkaközvetítői pult előtt, csak délután hazafelé menet. Ott ült a korzón baráti körében. Itt is ő vitte a prímet.

No de lássuk, mi történt a pult mögött, az íróasztal mellett? Tíz órakor nyílt ki az ajtó s lépett be az első hatos csoport. Én, az alkalmi közvetítő vettem át a szót.

A vállalati ügyintézés is sántít

— Hová, merre, milyen munkára? Répás Olga Ágnes és Dácsin Náda battonyai lakosok, női szabók kértek közvetítő cédulát a ruhagyárba. Ezután egy kis bonyodalmat okozott, mert nekik azt mondták az üzemből, hogy felveszik őket, ide pedig azt telefonálták: »Mehetnek az atya úristenhez, nem kellenek«. Telefon csörren újra és a ruhagyár munkaügyi osztá-

lya vezetőjével beszélünk. Most már fogadták a lányokat. Kapták is a cédulát, s mentek örömmel.

Szóval a vállalati ügyintézés is sántít egyik-másik helyen. Erről később is meggyőződtem, mert a gyufagyárból azzal érkeztek vissza az asszonyok, hogy nincs felvétel. De mikor itt is rákérdeztem, miért nem vesznek fel munkásokat, ha már bejelentették igényüket, Dan-csics elvtárs, a telepvezető ezt felelte:

— Küldjenek még három, négyet, mert az újonnan felvettek közül ügyis elmegy néhány asszonyka, legalább lesz helyettük más!

Tehát itt a munkaügyi tevékenység állandó velejárója az »ügyis elmennék néhányan«. Ez nem egészséges dolog. Az Orvostudományi Egyetemről szeptember 30-án kértek négy takarítónőt. Két nappal előbb egyfel emelték a létszámot. Az első, akit ide küldtünk, L. Erzsébet. Fél óra múlva már vissza is érkezett, hozta a kis cédulát, rajta a feljegyzés: »Az állás betöltve. Szücs.« S amikor telefonon érdeklődtünk, az aláíró arra sem emlékezett, hogy felvették-e, csak miután közelebbi személyleírást adtunk, akkor emlékezett: »Ja, az a helyes kis cigánylány? Betelt a létszám kérem, nem vettük fel.«

„Változatos“ a munkakönyv

Halász József segéd munkás volt a következő ügyfelem. A Csongrád Megyei Építőipari Vállalat szállítórésztől jött a Tisza-pályaudvarra. Elmondotta, hogy reggel ott jelentkezett, de hát betelt a létszám. A vállalati munkaügyi osztályán érdeklődtünk az örvendetes esemény iránt, mert eddig úgy tudtuk, több száz építőipari segéd munkással kevesebb dolgozik náluk, mint amennyire szükség lenne. Közölték, hogy nekik nem ilyen ember kell, mert igen »változatos« a munkakönyve. Ezen a délelőttön még két helyről tért vissza Halász József, a falemezgyár fűrészeleperő, mert szintén betelt a létszám, meg a sütőipari vállalattól, ahol viszont neki nem tetszett a munka. Nem számított arra, hogy még listát is kell kavarni.

Hozzá hasonló fiatal ember Leva Lajos. Ő a 10-es Autókölkekedési Vállalatot hagyta ott azzal, hogy kevés a pénz. Munkakönyve szerint már sok helyen járt. Bizonyára nem elégtették ki kereseti igényét.

Traktoros a városba települ

Így jöttek egymás után a munkát keresők. Közülük na-

gyon sokan valóban munkát keresve és találva is. Mert itt, a munkaügyi osztályon az elhelyezkedés lehetőségeit hosszan sorolják, bőven van választék. De hát nem mindenki választ. Akad közöttük, akit már két ízben sikertelenség miatt itéltek el, de még mindig szakmájában akar elhelyezkedni. Más nem vállal, de őt sem vállalják. Az ilyen könyvelőre nem tartanak számat a szegedi üzemekben. Akadnak áttelepülők is. Például Székkutasról jött egy család, a férj az ottani Petőfi Tsz-ben traktoros. Az asszony már talált helyet az üzemlemezési vállalatnál. Pedig ez a vállalat nem jelentett igényt munkaerőre.

Szóval nemcsak munkát keresnek és fogadnak örömmel a szegedi üzemekben, hanem itt a munkára várók között, a tanács munkaügyi osztályának dolgozója is keresik azokat, akik dolgozni akarnak, s bizony öröm, ha az itt várakozó emberek közül naponta akad, aki vállal is munkát.

Nagy Pál

Az üzemi pártmunka homlokterében

Az üzemi pártmunka — sokféle és sokirányú feladatai közt — ma minduntalan szembe találkozik a legfontosabbal: a termelés problémáival. Példaként beszéljünk a Szegedi Ruhagyár pártvezetékének tevékenységéről arra, hogy ez a találkozás milyen termékenyítő.

Az üzemi pártmunka, de különösen a pártbizottságoknak képviselői esztendő végén mindig ott vannak, ahol a következő év tervének készítésével új ütemjelet rajzolnak a munka kottalapjára. Hogy ezek az ütemjelek időben meg is valósuljanak, a pártvezeték állandóan ellenőrzi a végrehajtás munkáját.

A tervteljesítés tényét, problémáit állandóan visszatekintve napirendek a taggyűléseken, a pártbizottság ülésein. Sőt, a bizalmi tanácskozások is foglalkoznak e kérdésekkel. Az elmúlt év jó iskola volt a pártmunkások számára is. Megtanulták, hogy a foglalkozás a termeléssel a legfontosabb pártmunkák egyike, mert enélkül nincs eredményes tervteljesítés.

Nem szívesen emlékeznek a múltira, az átszervezés utáni esztendőre, de ha tanulságokat, következtetéseket kell levonni, akkor újra szóba hozzák. Okulnak azokból a hónapokból, amikor már-már összeesapott a hullám a ruhagyár felett és taggyűléseken, végrehajtó bizottsági üléseken sűrűn tanácskoztak, hogy megtanulják a kiutat. Sokan az üzemből erre az időszakra úgy emlékeznek vissza, mint az új munkaszervezés meghonosítására, a profilvitélre keltette problémák leküzdésére korszakára. Pedig ezek, a pártmunka tapasztalatai szerint, a kommunista tevékenysége erősödésének hónapjai is voltak.

Nem kisebb dologról volt szó egy évvel ezelőtt, mint arról, hogy képesek-e a ruhagyári kommunisták kilábalni a bajokból, s rá tudják-e irányítani a figyelmet, a munkások, a műszakiak figyelmét az alapvető feladatokra és a párt politikája szellemében formálni. Mert igen sokan a profilvitét nemcsak egyszerűen kellemetlen, hanem elhamarkodott dolognak is tartották.

Most utólag elmondhatni: képesek voltak, hogy országos célokat is szem előtt tartva lássák saját feladataikat. Ha még nem is teljes, de már elég általános és erős az olyan erkölcsi nézőpont, amely szerint mindig az ország érdeke a cselekedetek legfontosabb mérceje.

Nehéz most hónapok távlatából értékelgetni a termelési kérdésekkel foglalkozó taggyűlések légkörét. De nem így az eredményességet, hasznosságát! A taggyűlések vitáit nemcsak a jegyzőkönyvek őrzik, hanem az emlékeztetők is. Azóta a pártbizottság tagjai többször visszalapoznak a jegyzőkönyvekben, ellenőrzik, végrehajtották-e az ott elhangzott javaslatokat.

Most, hogy kerestük, kutattuk, miként hajtották végre a szegedi pártbizottság termelési kérdésekkel foglalkozó határozatait, láttuk, tapasztaltuk, sűrűn napirendre tűzték, hogy a foglalkozás a termeléssel a legfontosabb pártmunkák egyike, mert enélkül nincs eredményes tervteljesítés.

Most, hogy kerestük, kutattuk, miként hajtották végre a szegedi pártbizottság termelési kérdésekkel foglalkozó határozatait, láttuk, tapasztaltuk, sűrűn napirendre tűzték, hogy a foglalkozás a termeléssel a legfontosabb pártmunkák egyike, mert enélkül nincs eredményes tervteljesítés.

Egyszerűen az a tény, hogy a ruhagyáriak ma versenyben vannak az élüzem címért, s joggal remélhetik is, hogy a tizenharmadik után ez évi munkájukkal el-

nyerik tizennegyedszer is a megítélt címet, tanúsítja, hová érkeztek el a tavalyi gyengén sikerült esztendő után.

A harmadik negyedév végén azzal dicsekedhettek, hogy esedékes tervüket 101,5 százalékkal teljesítették. Ez az eredmény is az örvendetes előrehaladás jele. De az eredmények mellett — s ezen értjük a gazdasági és politikai sikereket is —, még hatalmas, ki nem aknázott lehetőségek, anyagi és morális tartalékok rejtőznek. Még akadnak káros nézetek, sőt hibás módszerek is. Sajnos néha szemét hunynak egyik-másik művezető gorbombasága felett, még a kemény hangú figyelemztetés sem ért el kellő eredményt. A mozgalmi tevékenység hibáinak mentésére, saját »igazuk« keresésére, a »bizonyítvány« megmagyarázására sok energiát fordítanak. Szívesen hivatkoznak például a szakszervezeti munkában is a nagy egészre. Nem vitatjuk, általában jó munkát végeznek, de helytelen, hogy közben nem tudják, vagy nem akarják észrevenni a meglévő hibákat. Bár erre a pártbizottság is igyekezett már felhívni a figyelmüket.

Látványos ez nem tartozik abba a gondolatmenetbe, amelylyel a pártmunkát vizsgáljuk meg. Szerves része pedig annak, amit így jelölt meg az üzemi pártbizottság titkára: az eredményes gazdaságtervező munka elengedhetetlen a pártmunkánkban, mert enélkül nincs eredményes tervteljesítés.

Természetesen dicséretes és jó dolog, látni, tudni, hogy a ruhagyár a szegedi üzemek között újra az élen jár. Helytelen lenne, azonban, ha szemét hunynánk a hibák felett, amelyeket feltétlenül meg kell szüntetni, hogy tovább lépjenek előre, felfelé az úton.

Hírek a közéletből

NEW YORKBA UTAZOTT A KÜLÜGYMINISZTER ELSŐ HELYETTESE

Mód Péter, a külügyminiszter első helyettese szombaton elutazott New Yorkba.

Mód Péter, Péter János külügyminiszter hazatérése után, az ENSZ-közgyűlés 13. ülésén részt vevő magyar küldöttséget fogja vezetni.

SZARKA KÁROLY FOGADTA A SZÍRIAI ARAB KÖZTÁRSASÁG ELSŐ MAGYARORSZÁGI NAGYKÖVETÉT

Szarka Károly külügyminiszter-helyettes szombaton fogadta dr. Ali Assad Khadait, a Szíriai Arab Köztársaság első magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövétét megbízólevelének a közeljövőben történő átadásával kapcsolatosan.

BENEDEK ÁRPÁD LETTORSZÁGI KITÜNTETÉSE

A Lett Szovjet Szocialista Köztársaság Legfelső Tanácsának Elnöksége törvényerejű rendeletében »A fül-dölkök megmentéséért« érdemmel tüntette ki Benedek Árpádot, a budapesti József Attila Színház rendezőjét.

A rendező a rigai tengerparton, ahol üdülését töltötte, augusztus elején, rendkívül veszélyes körülmények között, kimentette a tengerből egy 17 éves lett ifjút, akit fürdés közben már-már elnyeltek a hullámok.

A kitüntetést Gyenyiszov budapesti szovjet nagykövet nyújtja majd át Benedek Árpádnak.

Szovjet vendégek Szegeden

Tegnap, szombaton délelőtt Szegedre érkezett Jurij Szerafimovics Melentyev, a Maladaja Gvargyija Könyvkiadó Vállalat igazgatója és Mikola Pavlovics Jakubenko, a Mology Ukrán Ifjúsági Könyvkiadó Vállalat igazgatója, akik egy hete tartózkodnak hazánkban a KISZ Központi Bizottsága és az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat vendégeként. A szovjet vendégek a magyar ifjúság életét, az ifjúsági könyvkiadás és lapterjesztés munkáját tanulmányozzák. Szegedi útjukra

elkísérte őket Soós Pál, a KISZ Központi Bizottsága agit.-prop. osztályának helyettes vezetője, és Tóth László, az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat igazgatója. Délelőtt a Csongrád megyei és Szeged városi KISZ-bizottság vezetőivel folytattak megbeszélést, délután pedig felkeresték az újonnan felépült főiskolás kollégiumot. Ott hosszasan, baráti beszélgetésben találkoztak a diákokkal.

(Somogyiné felv.)

A szovjet vendégek a diákokkal lakóival beszélgetnek